

over 30 Mars Alderen, kan man sige sig selv, at nogle af dem maa være forældede. Hvis man ikke anvender 1 Million og 6—700,000 Kr. til Vedligeholdelse, kan man ikke gøre det, og saa maa man nedlægge Fordringerne. Det er det, som Udvalget har gjort, idet man har sat 6 Ryskforsvarsstibe. Jeg tror, det vil være meget vanskeligt at holde den større Fordring oppe, men jeg vil kun haabe, at Ministeriet maa kunne faa den lovgivende Forsamling til at gaa ind paa de 6 Stibe, egnede til at optræde „uden for Sundet“, der saa virkelig ere det, de skulle være. Som det er nu, kan jeg ikke se andet, end at man faktisk kun evner at „konstatere vor Neutralitet“. Ja, jeg vil ikke forlænge Forhandlingerne om denne Sag yderligere. Jeg har gjort mig Flid for saa kortfattet som muligt at give et Indblik i, hvor vi ere, og ogsaa at angive Grundene, hvorfor vi ikke ere længere, end vi ere, og der har jeg tilladt mig at anføre med Hensyn til Lovgivningsmagten dels den noget manglende Forhandlingsvillighed fra Administrationens Side, og saa for det andet den deraf flydende og ret forsinkede Behandling af Lovforslaget, som maa være en Følge af den sene Forelæggelse m. m. Maa jeg blot til Slutning udtale angaaende Lovforslaget, at Udvalget, trods den ministerielle Misforståelse med dets Arbejder, kun kan være tilfreds med Resultatet, idet vi altsaa dog have faaet indført et ikke ringe Antal Forbedringer i Loven om Marinens Ordning, og jeg skulde haabe, hvis man sender Sagen til et Udvalg, at ogsaa den Forhandlingsvillighed, som er vist fra Folketingets Side, vedblivende maa kunne bringe os over det Dødpunkt, hvor vi ligge, saa at man dog en Gang kunde faa en Endring af Søværnet og No i Gemysterne. Jeg kan ikke sige andet, end at vi naturligvis, da Sagen er kommen saa sent frem, som den er, ikke ville kunne naa at faa Lovforslaget igennem i Mar. Om man kan naa videre end til en foreløbig Betænkning til næste Mar er mig umuligt at sige; men at her er en Del at tage fat paa, er sikkert, og man kan kun ønske, at Ministeriet ikke vil undlade at tage fat paa de Spørgsmaal, vi hidtil ikke have kunnet faa fat paa.

Marineministeren (Ravn): Kløften er jo nu temmelig mange, og jeg skal

derfor fatte mig i størst mulige Korthed. Det kan jeg saa meget bedre gøre, som der ikke er fremkommet synderlig mange bestemte Ting at forhandle om. Det ærede Medlem talte hele Tiden om Udvalgets Forslag, men maa jeg spørge: „Hvor ere de henne?“ Jeg har ikke set et eneste Forslag fra Udvalget. Der er derimod nogle Henstillinger, som der dog tages temmelig stærkt Afstand fra, idet det udtrykkelig siges, at Enighed ikke er opnaaet mellem alle Udvalgets Medlemmer, men at kun en større Del slutter sig til dem. Det var derfor overmaade vanskeligt for mig at faa stort ud deraf. Naar man ønsker, at et af et Ministerium fremjat Forslag skal forandres, plejer man dog at give det til Kende ved bestemte Forslag; men i denne foreløbige Betænkning staar der saaledes: „Idet Udvalget, nedsat i denne Samling, har bestræbt sig for at trænge ind i Søværnets mangeartede Grene eller Institutioner og disses indbyrdes Samvirken, — jeg maa dog sige, at af de Samtaler, jeg har haft med forskellige af Udvalgets Medlemmer, har jeg ikke faaet det Indtryk, at deres Hoveder havde taget Skade af det store Slid — altsaa idet Udvalget har bestræbt sig derfor, „er heraf resulteret Usikkerheden af ret bethdelige organisatoriske Forandringer til Gennemførelse af den Økonomi, som Tiden nogenlunde henlynløst kræver, og som man mener kunde gennemføres ikke alene uden Skade for, men til Gavn for Institutionen i sin Helhed.“

Jeg kan i Øjeblikket ikke finde det Sted i Betænkningen, som jeg egentlig vilde fremdrage, men der siges deri, at Ministeriets Forslag egentlig er saa daarligt, at Udvalget ikke kan fremkomme med bestemte Forslag, hvorimod det vil fremsætte nogle Henstillinger, som Ministeriet kan benytte ved Udarbejdelse af et helt nyt Lovforslag, og saa komme disse mere eller mindre bestemte Henstillinger. Det var imidlertid ikke let at danne et nyt Forslag paa Grundlag deraf. Hvad der kunde gøres, var, at man meget nøje gennemgik disse Henstillinger med virkelig god Vilje og med Ønske om at faa det mest mulige ud af dem, og saa efter en meget indgaaende Revision udarbejdede et Forslag, som det nu kunde blive derefter, for derpaa at høre en militær Kommissions Mening derom. Det er ogsaa det, jeg har gjort,